

Oversigt over støttede projekter fra social- og psykiatriudvalgets pulje for 2022

Projekt 2022	Ansøger	Ansøgt beløb (kr.)	Bevilget (kr.) - SPU d. 25.11.2021
Sygdomsindsigt og adgang til udredning, behandling og hjælp for hjemløse og udsatte kvinder	Café Klare	781,400	781,400
Kunstgrupper som recovery-bro mellem indlæggelse og civilsamfund	Foreningen Kunst og Mental Sundhed	393,000	393,000
Broen til fællesskabet	Foreningen Outsideren	522,780	522,780
Brobygning og kontinuitet i psykiatrisk behandling for mennesker på gaden (III)	Kirkens korshær	373,323	373,323
Litteratur som empowerment - fra patient til frivillig - Brobygning mellem behandling og hverdag for mennesker med dobbeltdiagnose	Forfatterskolen PS!	311,447	311,447
		2,381,950	2,381,950

Status for psykiatri projekt på Cafe Klare, nat-café for kvinder, oktober 2023.

Projekt: Sygdomsindsigt og adgang til udredning, behandling og hjælp for hjemløse og udsatte kvinder.

1. Hvordan kan flere af Cafe Klares brugere få vellykkede forløb i psykiatrien, der medfører udredning, behandling og varig stabilisering

Kvinderne er blevet interviewet omkring hvad gør det svært for dem at modtage hjælp, deres oplevelse af systemet – kommunale instanser og psykiatrien.

- A) De oplever ikke at de får den hjælp de har brug for. De bliver ikke lyttet til, taget alvorligt.

Kvinderne som har det psykisk dårligt, har mulighed for at snakke med psykiatrisygeplejersken.

- A) De psykotiske kvinder som har det meget dårligt og er meget svært at have en dialog med, har ikke lyst til at snakke med sygeplejersken.
- B) De psykotiske kvinder som har det dårligt men det er muligt at have en dialog med og opbygge en relation, vil gerne snakke med sygeplejersken, hvor der er mulighed for at motivere for at de kommer i behandling.
- C) De kvinder der har ikke psykotiske lidelser, vil fleste gerne snakke med sygeplejersken. Der vurderes sammen med dem om de er motiveret for at komme i behandling nu eller senere.

Sygeplejersken har løbende kontakt til kvinderne når de bliver indlagt, og til afsnittet.

- A) Kvinderne oplever det som en god støtte at sygeplejersken er med til samtaler, besøger dem og støtter dem i hvordan de kan komme videre ud af hjemløshed.
- B) Uvist hvordan afsnittene oplever det at sygeplejersken ringer til dem og besøger kvinden. De har kun afholdt netværksmøde når sygeplejersken fra Cafe Klare har bedt om det og de har ikke afholdt udskrivningsmøde, selv om sygeplejersken har bedt om det og kvinden har ret til det. Flere gange har afsnittene ringet og ville udskrive kvinderne til Cafe Klare, dvs. udskrive dem på gaden.
- C) Afsnittene har ikke tolerance overfor hjemløse kaotiske mennesker som ikke kan indordne sig med det samme.
- D) Kvinderne bliver udskrevet på gaden, nogle gange uden plan om medicinsk opfølgning.

Sygeplejersken underviser medarbejdere på Cafe Klare i psykiatriske lidelser, hvordan der kan spørges ind i symptomer og hvilke behandlingsforløb kunne være relevante.

- A) Undervisning af psykoselidelser i oktober og december.

Sygeplejersken laver samarbejdsaftaler med relevante samarbejdspartnere. Invitere samarbejdspartnere på besøg på Cafe Klare.

- A) Socialsygeplejersker og sociallæge fra Amager, - 2.nov.
- B) Socialsygeplejersker fra Glostrup, - 10.nov.

Med venlig hilsen

Projektsygeplejerske Eygló Hannesdóttir, Cafe Klare.

NATIONALT
CENTER FOR
**KUNST
OG MENTAL
SUNDHED**

Kbh 01.05.2023

Slutrapport for ”Kunstgrupper som recovery-bro mellem indlæggelse og civilsamfund”

Projektet har været succesfuldt og i hele 2022 kunnet tilbyde patienter deltagelse i det kreative billedværksted ledet af Peter Franceschi. Der har i perioden været afprøvet et åbent syværksted i Center for Kunst og Mental sundhed og begge værksteder har været besøgt af 8-15 deltagere ugentligt.

Billedværkstedet ligger i Center for Kunst og Mental Sundhed, hvor der i 2022 desuden er afviklet 8 skrivegrupper, 3 billedkunstgrupper, 1 drama- og 1 videogruppe. Der har været afviklet to udstillinger.

Udvalgte værker fra både sy- og billedværksted har været udstillet i Center for Kunst og Mental Sundhed, men også til SMK Fridays d. 17.11. hvor deltagere i kunstgrupper og værksteder deltog i performances og talks. Der var 75000 besøgende i løbet af aftenen.

Tilbagemeldinger fra patienterne har været at de har oplevet de kreative værksteder som et frirum der giver mulighed for at udfolde sig kreativt i et sygdomsfrit rum, have et fællesskab med ligesindede som kan skabe meningsfuldhed og håb.

Projektets resultater viser at åbne kreativ værksteder kan være en god måde at bygge broer mellem hospital og civilsamfund.

Birgit Bundesen

Projektleder

Stifter af Nationalt Center for Kunst og Mental Sundhed

Overlæge PCA

Afsluttende projektrapport for 'Broen til fællesskabet'

Projektperiode:

1. januar 2022- 31. januar 2023

Projektets formål og indhold:

Projektet var et tværfagligt og tværsektorielt samarbejde mellem Foreningen Outsideren og Huset for Psykisk Sundhed (HPS). Aktørerne i HPS var F-ACT Nørrebro og Grib København. Formålet med projektet var at styrke patienters og borgeres recovery gennem brobygning fra HPS til aktiviteter i Foreningen Outsideren, for herigennem at støtte den enkelte i at tage skridt til at bryde social isolation og finde nye handlemuligheder i hverdagen. Derudover var formålet at integrere brobygning til civilsamfundet i den daglige praksis blandt HPS' medarbejdere.

Projektet byggede på tidligere erfaringer fra to andre samarbejdsprojekter og forsøgte at kombinere viden og metoder derfra til en samlet brobygningsindsats.

Mange psykisk sårbare oplever ensomhed, isolation og manglende hverdagsindhold både under og efter behandlingsforløb. Projektet ønskede at forebygge dette ved at skabe muligheder for deltagelse i foreningslivet allerede under behandlingen. Gennem samarbejdet mellem HPS og Foreningen Outsideren, der er en blivende forening i civilsamfundet, kunne projektet sikre kontinuitet og mulighed for fortsat deltagelse i aktiviteter i hverdagslivet også efter endt behandling.

Projektet bestod af følgende aktiviteter:

1. Et mødested i HPS med aktiviteter og samtaler.
2. Holdaktiviteter i HPS og Outsideren – bl.a. filosofisk dialog og skrivegrupper.
3. Brobygning til Outsideren med fokus på den enkelte bruger.
4. Dialog med medarbejdere om brobygning til civilsamfundet.
5. Frivilligkoordinering i forhold til peer-frivillige, der bemandede mødestedet.

Evaluerings af projektets forløb, aktiviteter og samarbejdet mellem projektets parter:

Projektaktiviteterne blev implementeret som planlagt gennem et struktureret forløb, der involverede samarbejde mellem projektleder og brugerfrivillige fra Foreningen Outsideren og medarbejdere fra HPS.

Følgende skridt blev taget:

- Mødested i HPS: Aktiviteterne foregik på det dedikerede mødested i HPS, hvor workshops, samtaler og aktiviteter fandt sted. Dette gav brugerne mulighed for at deltage i forskellige kreative og refleksive gruppesammenhænge.
- Holdaktiviteter i Outsideren: Brugerne blev introduceret til og tilbudt muligheden for at deltage i holdaktiviteter i Foreningen Outsideren. Disse aktiviteter inkluderede filosofihold, skrivegrupper og

andre fællesskabsaktiviteter. Deltagelse i disse aktiviteter var baseret på brugernes interesser og behov.

- Individuel brobygning: Projektet fokuserede også på individuel brobygning for at sikre, at brugerne fik den nødvendige støtte og opmuntring til at deltage i Outsideren og andre foreninger. Medarbejderne fra HPS arbejdede tæt sammen med både projektleder, brugerfrivillige fra Outsideren og brugere for at identificere interesser og mål og hjælpe den enkelte med at træde ind i foreningslivet.
- Samarbejdet med HPS: Medarbejderne fra både F-ACT og Grib København blev involveret i brobygningen til civilsamfundet. Projektleder deltog i enkelte personalemøder for at diskutere og tilpasse metoden til at lette overgangen og styrke samarbejdet mellem HPS og Foreningen Outsideren.
- Frivilligkoordinering: Brugerfrivillige blev rekrutteret til at bemande mødestedet i HPS. De frivillige blev trænet til at støtte og inspirere brugerne og til at fungere som rollemodeller for nye. Flere brugere fra HPS overgik undervejs i projektperioden til selv at blive brugerfrivillige i projektet og andre dele af Outsideren. Frivilligruppen har afholdt månedlige planlægningsmøder, hvor der blev udvekslet erfaringer i plenum og det næste månedsprogram blev lagt.

Gennem projektet har der været en god deltagelse af brugere i både mødestedet i HPS og holdaktiviteterne i Outsideren. Der har været en kontinuerlig tilstrømning af nye patienter/borgere fra HPS til mødestedet og videre til Foreningen Outsideren. Det må desuden forventes, at det øgede fokus på civilsamfundsaktiviteter for psykiatribrugere, som projektet har medført, tillige har ført til at flere brugere af HPS har opsøgt andre foreninger.

Projektet har formået at facilitere brobygning mellem HPS og Outsideren. Flere personer fra HPS er succesfuldt brobygget til Outsideren hver måned. Disse personer har fundet et meningsfuldt fællesskab og har oplevet en øget følelse af tilhørsforhold og identitet som en del af foreningens fællesskab. De har fået mulighed for at udtrykke sig kreativt, deltage i meningsfulde samtaler og opbygge nye venskaber. Fem af foreningen nuværende bestyrelsesmedlemmer er desuden kommet til Outsideren gennem brobygningsaktiviteterne i HPS.

Projektet har også bidraget til brugernes empowerment ved at give adgang til et fællesskab og en platform, hvor de kan dele og udtrykke deres tanker, ideer og oplevelser. Gennem filosofiske dialoger og skrivegrupper har brugerne fået mulighed for at udforske og reflektere over forskellige emner og temaer, der er relevante for deres liv.

Projektet har været en succes med hensyn til at fastholde og styrke samarbejdet mellem HPS og Foreningen Outsideren. Gennem løbende dialog og enkelte workshops har alle aktører fået mulighed for at udveksle viden og erfaringer og arbejde sammen om at skabe bedre muligheder for patienterne/borgerne. Projektet har således bidraget til at nedbryde barrierer mellem sundhedssystemet og civilsamfundet og skabt en mere sammenhængende og helhedsorienteret tilgang til støtte og rehabilitering.

Forankring efter projektperioden:

Der er opbygget vigtige erfaringer, specifikke kompetencer, en stabil frivilligruppe og et velkørende samarbejde, i forbindelse med Foreningen Outsiderens brobygningssamarbejde med F-ACT og HPS forud for

og i løbet af projektperioden. Faktisk har frivilligruppen fra projektet fortsat afholdt aktiviteter i HPS efter projektafslutning, da vi har arbejdet for (og regnet med) at finde mere langsigtet finansiering til aktiviteterne. De mødes stadig to gange ugentligt. Dog bliver der ikke lagt månedsprogram og tilstrømningen af nye patienter/borgere til aktiviteterne er dalene. Uden en lønnet medarbejder til at stå for koordinering af aktiviteterne og fastholdelse af formålet må vi forvente at kvaliteten af aktiviteterne med tiden vil dale.

I lyset af de yderst positive resultater, den store interesse fra omverdenen og de yderst positive tilkendegivelser fra alle involverede, der har været i forbindelse med projektet, så er det paradoksalt, at det ikke er lykkedes at forankre projektets aktiviteter.

Vi fik afslag på vores ansøgning om støtte fra social- og psykiatriudvalgets pulje til tværsektorielle samarbejder i 2023. Foreningen Outsideren havde desuden foretræde for udvalget i januar 2023 med en anmodning om støtte til forankring af aktiviteterne. Ydermere har vi anmodet socialudvalget i Københavns kommune om medfinansiering til en del af aktiviteterne. Endelig har vi søgt VELUX og andre fonde om bevillinger til videreudvikling af brobygningsaktiviteterne og udbredelse til psykiatrisk ambulatorium Bispebjerg/Brønshøj, der har ønsket at indgå i samarbejde med Outsideren om brobygning.

Foreningen Outsideren har ikke modtaget midler til brobygningsaktiviteterne siden afslutningen af projektperioden d. 31. januar 2023. Vi har dog fortsat håb om at finde finansiering til at videreudvikle og udbrede brobygningsaktiviteterne, da de bidrager til borgernes egne ønsker og prioriteringer. Uagtet manglen på lokale budgetmidler, bidrager det også til F-ACT's og HPS's mål med at sikre indhold i patienternes/borgernes hverdagsliv, både under og efter endt behandling.

Opsamlende betragtninger:

Projektet "Broen til fællesskabet" har opnået positive resultater i overensstemmelse med de overordnede målsætninger. Projektet har vist sig at være en værdifuld indsats for at fremme recovery og inklusion af borgere fra HPS i civilsamfundet. Gennem etableringen af et dedikeret mødested, holdaktiviteter, individuel brobygning og frivilligkoordinering er det lykkedes at skabe en tryk og støttende ramme, hvor brugerne har fået mulighed for at opbygge sociale relationer, udvikle sig selv og føle sig som en del af et fællesskab. Det er desuden lykkedes at gøre brobygning til en mere integreret del af indsatsen i F-ACT og resten af HPS.

Det er stadig håbet at finde finansiering til brobygningsaktiviteterne, så de brugerfrivillige, der løfter den centrale del af aktiviteterne, kan bevare deres opbyggede kompetencer og engagement og fortsætte det frivillige arbejde til glæde og gavn for både medarbejdere, patienter, borgere og alle andre involverede aktører.

Desuden er det håbet, at projektet kan tjene som inspiration og model for lignende initiativer, der sigter mod at bygge bro mellem det offentlige og civilsamfundet for at understøtte recovery og social integration. Det er ikke resultaterne, men investeringerne, der mangler.

Brobygning og kontinuitet i psykiatrisk behandlingen for mennesker på gaden

- Samarbejde mellem Natcafeen og Region Hovedstaden

Dato: 6. februar 2023

Projektet har samlet kørt i tre år fra 2020 – 2022. Formålet med projektet er at:

- opbygge relationer til brugerne og skabe en tryk ramme, hvor brugerne kan blive motiveret til behandling
- bygge bro til afklaring og behandling
- følge behandling og skabe kontinuitet
- være det stabile element for bruger og behandlere i et liv for brugerne, der ellers er præget af ustabilitet.

Brobygger har arbejdet i længere forløb (ikke engangshjælp) med 20 personer i 2022. Alle brugere, der samtidig har været tilknyttet Natcafeen.

Nogle i længere perioder og andre i kortere, men alle som hørende under præmissen for projektet, at de er udsatte og behandlingsparate og behandlingsstabile i en grad, man kan forvente for målgruppen. Nogle har bedt om hjælp til noget ved første møde, hvor andre har været mere afventende, eller er kommet i dårligere stand over tid.

Vi har i 2022 fået etableret et samarbejde med sygeplejerskerne fra Københavns Kommunes Sundheds Team, som nu kommer hver anden uge i Natcafeen. Dette for at sikre at de mest udsatte af gadens folk kan få en behandling, der kan forbedre deres livssituation gennem en koordineret indsats på tværs af de forskellige tilbud, der er i området.

Dertil er der fokus på, at somatiske sygdomme hos borgerne skal behandles, da det kan have en gavnlig effekt på en evt. behandling i psykiatrien.

Forløbene er komplekse, håndholdte og individuelle. Der er derfor medtaget to case beskrivelser for at belyse, hvordan der arbejdet, og hvordan der må findes fleksible og individuelle løsninger.

Eksempel 1 – afsluttet sag

Vi bliver kontaktet af hjemløseenheden (HE), som er stødt på en ældre tysk herre på gaden over længere tid. Han er for nyligt blevet udskrevet fra hospitalet, hvor han er behandlet for nogle problemer med benene og har desuden tydelige psykiske udfordringer. Han er

ganske imødekommende og hjælpsom. Fx betaler han maden for en bruger, som har det svært og han kommunikerer godt med personalet.

Vi er den efterfølgende tid jævnligt i kontakt med HE, som forsøger at få en hjemrejse i stand. Der er ugentlige møder, som afholdes i Natcafeen, med vores bruger, brobygger og en sygeplejerske fra psykiatrisk gadeplansteam.

Han er ikke interesseret i at blive indlagt eller medicineret, som er et krav, før Tyskland vil modtage ham. Han fortæller, at nazisterne og regimet er efter ham, at der er orme i hans krop og om mange fortællinger. Hans fysiske tilstand forværres, og han opsøger efter vores anvisninger Røde Kors sundhedsklinikken på Vesterbro og får ordineret medicin til hans alvorlige tilstand. Medicinen bliver dog ikke taget som anbefalet, da han mener at medicinalfirmaet ikke er til at stole på. Alle samarbejdspartnere er bekymret over hans tilstand, der nu er livstruende, hvis intet bliver gjort.

Sagen ender med, at vi får et møde sat op med vores bruger, hvor en sygeplejerske har arrangeret at en psykiater er med. Det bliver forklaret, hvor alvorligt det står til med hans helbred, og at han vil blive indlagt om det er frivilligt eller ej. Det ender med en ikke frivillig indlæggelse og han bliver efter han er stabiliseret på psykiatrisk afdeling, sendt til Tyskland, hvor et tilbud er klar til ham.

Samarbejdet har været i top og selvom vi egentlig ikke normalt er inde over indlæggelser med tvang, måtte vi erkende at dette ikke kunne gøres på andre måder og nok var eneste måde at hjælpe ham på lige i denne situation.

Eksempel 2 – igangværende sag

En ca. 50-årig mand banker på og fortæller, at han pludselig er blevet hjemløs og om han kan sove her. Vi inviterer ham ind til en snak og vurderer hurtigt, at han umiddelbart ikke er vores målgruppe. Han har mistet sit værelse og har solgt alt han havde af værdi, og nu er han her.

Vi får lavet en liste over steder, hvor han kan søge mere målrettet hjælp end her og den tager han imod. Han er her lidt sporadisk den følgende tid, da han låner sofaer rundt omkring hos venner og bekendte. Han får ikke brugt andre hjælpetilbud.

Brobyggeren har møder med ham, hvor vi hjælpes ad med at søge kontant hjælp, da han *aldrig har haft brug for at være i systemet på den måde* – han har ikke kontakt til kommunen. Efterfølgende når der spørges ind til sagen, bliver han mere og mere afvigende og dukker ikke op til møder osv. Hans ellers lave indtag af spiritus stiger den følgende tid, og hans adfærd over for andre brugere og også nogle i personalegruppen ændrer sig fra venskabeligt til kritiserende og irettesættende og til tider racistisk karakter. Alkohol og livet

på gaden har tydeligt startet en social deroute, der har taget fart mens han er kommet i Natcafeen.

I den tid han har været her, er han blevet en velkendt person i gademiljøet, som måske er en af grundene til, at det er blevet mere stressende og at han føler han skal gemme sig mere.

Over en længere tid, forsøger vi at holde fast i vores møder. Han forsvinder i perioder, men kommer altid tilbage. Har dog stadig vanskeligt ved at være i en kontinuerlig hjælp. Status er nu, at han er og der er aftalt møde med HE, som han selv har været med til at finde dag og tidspunkt for. En stabilitet omkring boligsituation er en nødvendighed for at tage fat på andre problematikker, som vi slet ikke har afdækket endnu.

Det tager tid at opbygge den fortrolige relation og her er succesen, at han bliver ved med at komme tilbage, selvom han ikke kan opretholde en stabil kontakt.

Metode – brobyggerens tilgang

Den meget håndholdte indsats er mulig, da brobyggere er i huset både om natten og om dagen. Det er ikke i fast skema, men tilpasset de forløb med brugerne, der er i gang. Normalt vil brobyggeren tre dage om ugen møde ind om morgenen og overlappe med nattevagterne. Det tilpasses hele tiden om der er lavet aftaler med brugerne.

Der har i 2022 været fortsat fokus på at arbejde med motivation og de relationer, der er til natmedarbejderne, så de kan bruges som tillidsskabende i forhold til brobyggerens arbejde.

Der bliver fulgt skriftligt op, der hvor vi har kendskab til brugeres kontaktpersoner eller sagsbehandlere i det offentlige, tjekket op på allerede indgåede aftaler i forhold til brugerne, undersøgt om muligheder for andre botilbud, behandling mv.

Brobyggeren står også til rådighed i dagtimerne for brugerne i nærområdet, når der er brug for det, fx. for de brugere af Natcafeen, der om morgenen går over på den anden side af Folkets Park til Folkets Hus, hvor Kirkens Korshær har etableret morgencafe fra 7.00 – 10.00. Så kommer dagen roligere og bedre i gang. Morgencafeens personale er en del af samme personalegruppe som Natcafeens personale, så der er tæt samarbejde og opfølgning.

Personalet ses på personalemøder og der koordineres gennem dagbogsværktøjer, da medarbejderne ofte ikke møder hinanden. Der er to på vagt hver nat. Det er i dagbogen beskrevet hvad vi ser, og hvor vi evt. kan sætte ind. Livskvaliteten svinger meget for brugerne, og hvad der umiddelbart er en god periode, kan hurtig skifte og det kan man tydeligt læse i dagbogen.

Formålet er ikke at stille diagnoser eller foreslå behandlinger, det kan vi ikke – i Natcafeen bygger vi bro til dem der kan- men formålet er at observere og på den måde lærer

brugerne at kende, så vi kan være så godt forberedt som muligt på at møde brugerne, der hvor de er i livet.

Fleksibilitet og kontinuitet

Dagstillingen, som vi har haft mulighed for at have i perioden 2020 – 2022 finansieret af Region H, har givet os nu mulighed for at arbejde med, hvordan et Nattilbud kan bygge bro til de tilbud, der kun kan kontaktes om dagen.

Vi har kunnet udvide vores åbningstid. Det er muligt at lade de brugere, der har det meget skidt i en periode, sove nogle timer ekstra og derpå få en snak og lidt morgenmad sammen.

Det samme kan lade sig gøre, hvis der er sat aftaler op, der ligger om formiddagen, og vi gør mere brug af at holde møder med forskellige samarbejdspartnere i Natcafeen. Det synes nogle brugere er mere trygt, og det giver en større sikkerhed for mødets gennemførelse, da det kan være svært at finde brugerne på gaden, når de først er i gang med dagen.

Derudover er det muligt at bruge hele dage med brugerne, som i tilfælde af indlæggelser eller sagsbehandling som kræver længere tid. Det er som oftest udelukket, at vores brugere på egen hånd ville klare længere tids venten alene i f.eks. modtagelse på psykiatrisk afdeling eller blot at kunne sætte de rigtige ord på deres behov, så det er forståeligt for behandlere og sagsbehandlere i forskellige systemer.

Vi har med stillingen haft den enorm fleksibilitet, vedholdenhed, vilje og evne, der skal til for at være med brugerne, når de er motiverede for forandring eller har akut brug for behandling. Det går sjældent som planlagt, men de må helst ikke opleve "svigt" fra vores side – så mister de motivationen. Det kræver, at medarbejderne også kan gå på arbejde på andre tidspunkter end de måske havde troet, for at følge et forløb helt til dørs.

Dagstillingen gør det muligt at følge op på aftaler på dagen og indgå nye aftaler ved telefonisk kontakt til behandlere mv. Det giver en mere effektiv og målrettet kontakt, som er til gavn for vores brugere i sidste ende. Samtidig giver det en tryghed, at der er en tovholder på sagerne, så tingene ikke går i stå, men er der handles, når der kan handles.

Vi har desuden tilbudt enkelte nye brugere, at de kan komme forbi med deres kontaktperson og se stedet uden for den officielle åbningstid. Dette for at gøre dem trygge nok til selv at finde herhen om aftenen.

Brobyggerens stilling er fleksibel og kan dække både aften og dag, hvorfor det også er muligt at komme ind om aftenen, hvor der er tid til både aftensmad og kaffe og eventuelt hjælpe med blot at stille computer og et menneske til rådighed. Her kan brobyggeren også hjælpe med praktiske ting, som ikke kræver det store udover tid til at få det løst.

Tværfaglighed

Allerede inden projektets start var der et godt samarbejde og et godt kendskab mellem aktørerne, men projektet har bidraget til, at kvaliteten er bedre, efterhånden som der opbygges et kontinuerligt samarbejde. De professionelle personlige relationer er vigtige.

Vi er dagligt i kontakt med offentlige og private aktører; kommunen, andre herberger eller behandlingssteder, for at finde tilbud eller 'efterlyse' nogle brugere, der skal følges op på, eller som har en aftale. Det er f.eks. hjemløsheden, Husforbi, psykiatrisk gadeplansteam, sociolancen, Sundheds Teamet, Projekt Udenfor og mange andre. Ved vores tilstedeværelse – bisidder - på diverse møder/aftaler, får vi en viden og indblik i behandlingsplaner, så vi kan støtte fx med medicinering, og vi kan spørge ind til, hvordan det går, når brugerne er her om aftenen. Dette samarbejde og denne kommunikation er vigtig, hvis vi skal gribe de få øjeblikke, der opstår for at støtte op om netop vores målgruppe.

I nogle tilfælde har vi været i kontakt med brugere, der kun kort har været tilknyttet vores oprindelige tilbud, men det har via dagstillingen været muligt at bevare kontakten, selvom det f.eks. kun er på sms eller mail. Dette har efter sigende været en livline, når nærmeste familie ikke har været en mulighed. I projektperioden over de tre år, har dette vist sig særligt vigtigt, da Corona har isoleret de mest ensomme og ekstra sårbare.

Status af forankring

Udviklingen af projektet over de tre år, har givet os en stærk metode, som vi har fået godt implementeret og forankret i Natcafeen og hos vores samarbejdspartnere. Brobyggerstillingen er vigtig set i forhold til at danne bro mellem vores borgere på gaden og behandlingssystemer. De to eksempler er helt repræsentative for de 20 borgere brobyggeren konkret har haft forløb i løbet af et år. Og som eksemplerne viser, er det meget ressourcekrævende at få det til at lykkes. Selv når alle har de bedste intentioner.

Det tager tid at få gode resultater i netop denne gruppe af mennesker. I den tid dagstillingen har været besat, fra februar 2020, er vi lykkede med at flytte en del brugere, som var klar til andre tilbud. Det kræver tid at opnå den tillid, og det kræver ekstra ressourcer som dagstillingen kan tilbyde, fordi der er personale ud over den normale normering aften og nat, hvor der kan være travlt, og hvor brugerne måske heller ikke har overskud og ro til at tale om deres situation, helbred mv. De er trætte og har brug for ro. Etablering af det nye tilbud Morgencafeen i Folkets Hus giver også en mulighed for at holde dialog og kontakt til brugerne, der ofte opholder sig i området i løbet af dagen.

Opgaverne er mange, men resultaterne taler for sig selv. Vi har og er i gang med flere større sager, hvor vores meget syge brugere er i bedring og på vej. Men vi har mange flere, der trænger.

Natcafeen er finansieret på finansloven, og vi beholder brobyggerfunktionen, som vi nu forsøger at finansiere på anden vis.

Tak til Region H for at have bidraget med midler i tre år og hjulpet os på vej.

Heine Iversen, leder af Natcafeen Stengade

Charlotte Hansen, brobygger i Natcafeen

Evaluering af projektet "fra patient til frivillig - Brobygning mellem behandling og hverdag for mennesker med dobbeltdiagnose" på Forfatterskolen PS.

Projektperiode: 1.januar-24.juni 2022.

Antal deltagere på skriveforløb samlet på skolen: 40

Heraf deltagere fra afdeling M, Psykiatrisk Center Sankt Hans: 10

Antal frivillige på skolen i foråret 2022: 37

Heraf antal frivillige fra afd. M.: Ml. 4-5 faste og dertil nogle der er kommet enkelte gange.

Fokus:

I projektet har vi haft fokus på, at styrke muligheden for frivilligt engagement for tidligere patienter på afd. M. på baggrund af erfaringer med to forudgående projekter med skrivegrupper på afdelingen. Vi har haft et særligt fokus på de udfordringer, der er i overgangen fra lange indlæggelser for mennesker med dobbeltdiagnose, når man efterfølgende skal få hverdagen til at fungerer på ny, uden at falde tilbage i ensomhed, misbrug mm.

Afsættet på skolen er - i en tryk og struktureret ramme - at involvere socialt udsatte i et levende litterært miljø - mennesker der ofte har meget at byde ind med, men kæmper med at finde rum for de særlige udfordringer og erfaringer de har, som kroniske patienter i psykiatrien.

Vores tilgang er at mødes i et aktivt og medskabende rum omkring skrivekunst og med det afsæt, at skolens undervisere alle er professionelt udøvende med solid erfaring i at skabe og formidle skrivepraksis. Vi giver dermed en ramme for et fagligt fællesskab for mennesker som gennem mange år er blevet patientgjorte. Eller med psykiater Finn Skårderuds ord: *Af og til er det at komme sig et spørgsmål om, at noget andet bliver mere vigtigt.*

Temaforløbet Ord&Musik med komponist Dine Rønn-Poulsen, dramatiker Trine Rose Bonde og i baggrunden en elev/frivillig i en pause.

Aktiviteterne i det frivillige er knyttet an til The BookHeal Library, skolens bibliotek og har fokus sociale fællesskaber med afsæt i litteraturpraksis:

Åben skrivesalon hver fredag, hvor alle er velkomne.

Erfaringen er, at de åbne fredage kan fungere som en åben dør til nuværende og tidligere patienter fra afd. M, der ikke føler sig parate til at deltage i en skrivegruppe. På disse fredage har vi haft patienter, der besøgte skolen på vej hjem på weekend fra afd. M eller tidligere indlagte som kom fast, fordi de også kendte andre fra deres tid på afd M, men som i øvrigt ikke deltog i skriveforløbene på skolen.

Skriv&Læs

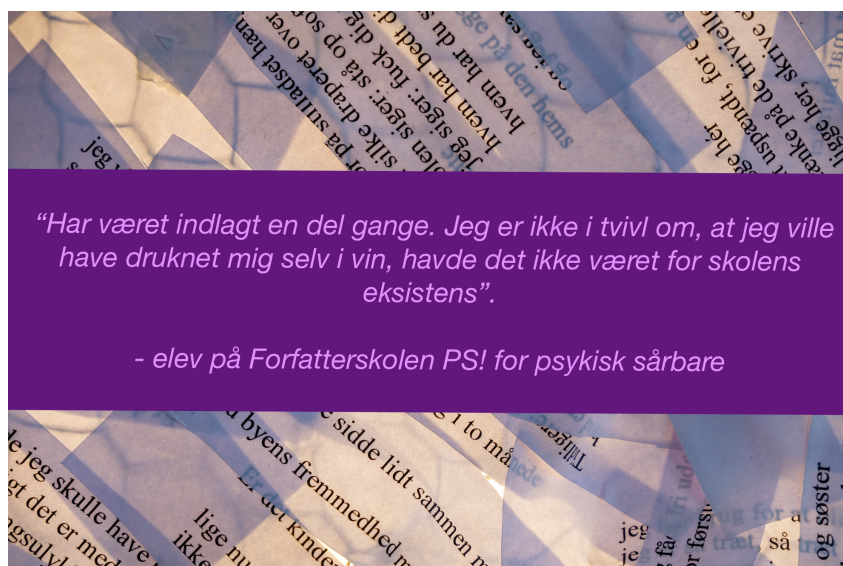
Hver torsdag har vi en mere uforpligtende to-timers gruppe, som er ment som en lidt mindre krævende "bro" til skrivegrupperne. I disse grupper har flere patienter deltaget – som regel dog som supplement til deltagelse i andre aktiviteter.

Antologi

Flere tidl. Patienter har deltaget med tekster til skolens årlige antologi som er struktureret omkring redaktionelle møder og individuel gennemgang af tekster, som har krævet lidt ekstra, men også givet en stolthed og klar fornemmelse af egen betydning for skolens arbejde.

Oplæsningsscenen

En måde at knytte an til lokalmiljøet, hvor vi har en aftale med scenen på Cafe Bobuska i Linnésgade. Oplæsningsarrangementerne er et sted, hvor man konkret får en stemme, men i en ikke-psykiatrisk kontekst og derudover en anledning for de frivillige/eleverne på skolen til at invitere familie og venner, som hermed ser vedkommende i en anden kontekst end

”den psykisk syge”. Derudover møder eleverne også hinanden på tværs af aktiviteter.

Undervisningsforløb i projektet

I projektet indgik et grundforløb, et fortsætterforløb, samt temaforløbet ”Ord&Musik” og tekstlæsningsgruppen, der knytter an til antologien.

Formidling af projektet:

Projektet er en del af et længere samarbejde med afd. M. Der er pt en erfaringsopsamling af selve brobygningsdelen på vej fra Kompetencecenter for Dobbelt diagnoser, ligesom der i foråret 2023 udkommer en artikel i Fagbladet STOF. I juni 2023 er vi inviteret til Oslo på den nordiske kongres SKANROP for mennesker der arbejder med dobbelt diagnoser, hvor vi er blandt hovedoplægsholderne sammen med Kompetencecenter for dobbelt diagnoser, for at fortælle om vores erfaringer og resultater med ”Fra patient til frivillig”. Der er desuden udarbejdet en video, hvor to elever og frivillige fortæller om, hvad det har betydet, at begynde på skolen efter indlæggelse. Flere deltager med egne tekster i vores elevantologi.

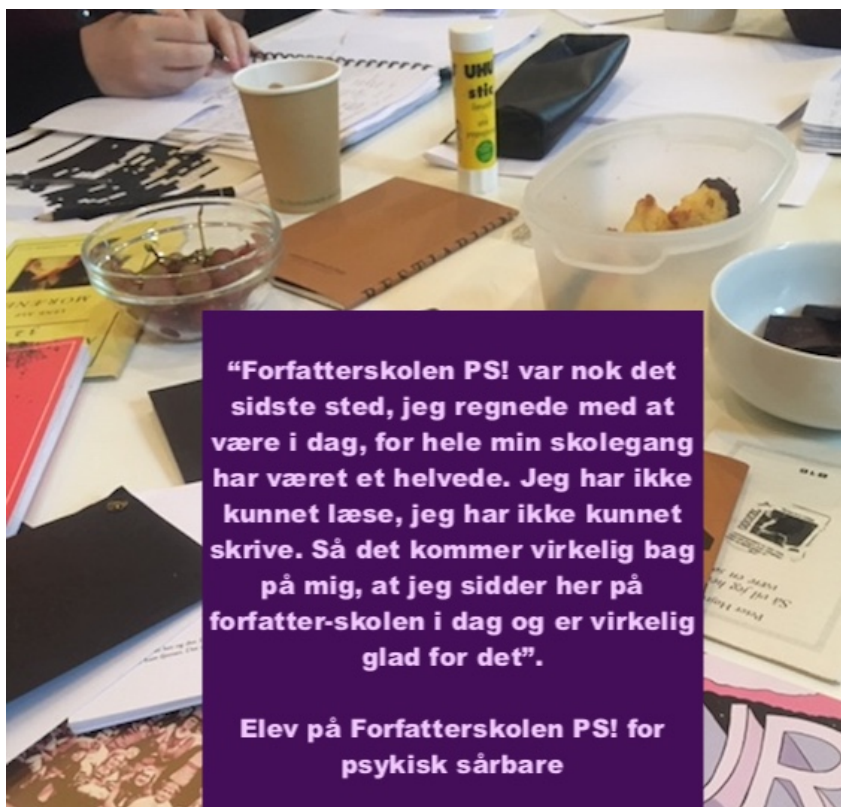
Overvejelser og udfordringer

I projektet har vi sammen med en tidligere patient og aktiv elev/frivillig på skolen besøgt alle tre afdelinger under M. Disse besøg var velbesøgte af patienter og også de efterfølgende besøg inde på skolen, hvor patienter blev tilbudt at komme og få en rundvisning var meget velbesøgte. Mange har her udtrykt ærgrelse over, at der ikke længere var mulighed for dem, at deltage i en skrivegrupper under indlæggelsen. Vi har oplevet stor samarbejdsvilje og engagement fra den recoverymentor og ergoterapeut, der har været tovholdere på projektet på afdelingen gennem årene, ligesom projektet har været fulgt tæt og engageret af Kompetencecenter for Dobbelt diagnoser.

Civilsamfundsaktører som brobygningspartnere

På trods af resultaterne fra projektet bliver brobygningsprojektet desværre ikke videreført på afd. M. Dette kan der være mange gode grunde til, men det viser måske, at der skal mere end overbevisende resultater til, hvis civilsamfundsorganisationer skal indtænkes som brobyggerpartnere. Vi kan se, at denne type projekt for nogen kan medvirke til at forebygge genindlæggelser og ikke mindst sikre øget trivsel for mennesker, der har været mere eller mindre kroniske patienter i psykiatrien gennem mange år. Som en patient sagde; ”jeg mangler jo ikke støtte-kontakt-personer og sagsbehandlere, de taler bare ikke sammen og jeg oplever ofte, at ingen tager mig alvorligt.”

Vi afslutter med den viden, at projektet har vist potentiale til at løfte mennesker på den yderste kant ind i et mere værdigt liv, og som et ”hjertebarnsprojekt” arbejder vi som skole på, at udbrede kendskabet til den her type projekter, så det forhåbentlig med tiden kan integreres som en del af måden at tænke brobygning ind i behandlingen i psykiatrien i Danmark.

“Forfatterskolen PS! var nok det sidste sted, jeg regnede med at være i dag, for hele min skolegang har været et helvede. Jeg har ikke kunnet læse, jeg har ikke kunnet skrive. Så det kommer virkelig bag på mig, at jeg sidder her på forfatter-skolen i dag og er virkelig glad for det”.

Elev på Forfatterskolen PS! for psykisk sårbare